

Uw brief VAN	Uw KENMERK	ONS KENMERK	BijLAGEN
III/11/T.A.-art.21/1537/97/1701		<u>29.230/I/PN</u> JJP.KB	

Mijnheer de Vice-Eerste Minister,

Bij brief van 31 juli 1997 vroeg u het advies van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) in verband met de taalkennis die de vormingsassistenten, aangeworven door de stad Brussel in het kader van het veiligheids- en samenlevingscontract, moeten bezitten.

Ter zitting van 4 september 1997 heeft de VCT uw vraag onderzocht en als volgt geadviseerd.

*

* *

In uw vraag om advies verwijst u naar de brief van de heer H. NYS, Vice-gouverneur, met betrekking tot het voorgelegde probleem.

In zijn brief stelt de heer NYS onder meer het volgende.

- De vormingsassistenten kunnen niet gelijkgeschakeld worden met het overige politiepersoneel. Zij hebben een taak van pedagogische omkadering, psychologische begeleiding en vorming.
- Zij hebben geen omgang met het publiek.
- De Nederlandstalige vormingsassistent vormt en begeleidt het politiepersoneel dat tot de Nederlandse taalgroep behoort en de Franstalige vormingsassistent vormt en begeleidt het politiepersoneel van de Franse taalgroep.

- De bij de wet opgelegde taalexamens kunnen de recrutering van geschikte kandidaten bemoeilijken.
- De vraag of in het kader van artikel 22 bij KB van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) (culturele activiteiten) een afwijking mogelijk is, vermits in de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen vorming als een culturele aangelegenheid is omschreven.
- De vormingsassistenten worden door de federale overheid rechtstreeks bezoldigd. Deze overheid zorgt voor de actiemiddelen. Ze vormen in deze zin een aparte entiteit binnen de politie en de gemeente.

*

* *

Wat betreft het voorstel om vorming als een culturele activiteit te beschouwen en derwijze beroep te doen op artikel 22 SWT oordeelt de VCT als volgt.

De in de bijzondere wet van 8 augustus 1980 bepaalde vormingsaangelegenheden zijn culturele aangelegenheden die tot de materiële bevoegdheid van de gemeenschappen behoren (artikelen 127 en 130 GW).

De vorming van overheidspersoneel behoort tot de bevoegdheid van de respectievelijke administratieve overheden en is geen culturele aangelegenheid in de zin van artikel 127 GW en artikel 4 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

De VCT is derhalve van oordeel dat geen beroep gedaan kan worden op artikel 22 SWT.

Wat de vereiste taalkennis voor de vormingsassistenten betreft, oordeelt de VCT als volgt.

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de V.C.T. dient onder het begrip benoeming in de zin van de taalwetgeving te worden verstaan: iedere inbreng van nieuw personeel ongeacht of het gaat om vast, tijdelijk, stagedoend, voorlopig of contractueel personeel en tevens elke inbreng van nieuw personeel door transfer, mutatie, bevordering, belasting met uitoefening van bepaalde functies, enz...

De vormingsassistenten in kwestie zorgen, zo blijkt uit de verstrekte gegevens, voor de psychologische begeleiding, de vorming en de pedagogische omkadering van het politiepersoneel van de stad Brussel. Zij worden door de stad Brussel aangeworven. Hun taak en werkingsgebied is dus beperkt tot de stad Brussel.

Derhalve zijn de bepalingen van afdeling III van hoofdstuk III, zijnde de regeling voor de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad, van de SWT van toepassing. Wat de taalkennis van de vormingsassistenten betreft dient te worden verwezen naar artikel 21 SWT.

De vormingsassistenten hebben, zo blijkt uit de door u verschaftte gegevens, geen contact met het publiek. De bepalingen van artikel 21, §5 SWT, bepalingen inzake de taalkennis voor personeel in contact met het publiek, zijn hier dus niet van toepassing.

Voor wat de vormingsassistenten betreft, dienen dus volgende bepalingen van artikel 21 SWT te worden nageleefd:

"§1. Wanneer het voorgeschreven is, legt iedere kandidaat die dingt naar een ambt of betrekking in de plaatselijke diensten gevestigd in Brussel-Hoofdstad, het toelatingsexamen af in het Nederlands of in het Frans, naar gelang van de taal waarin hij, naar luid van het opgelegde diploma, het vereiste studiegetuigschrift of de verklaring van het schoolhoofd, zijn onderwijs genoten heeft.

Indien geen toelatingsexamen voorgeschreven is, wordt de hoofdtal van de kandidaat bepaald door het taalregime van het genoten onderwijs, zoals dat blijkt uit bovenvermelde bescheiden.

De kandidaat, die in het buitenland of in het Duitse taalgebied zijn onderwijs genoten heeft in een andere taal dan het Nederlands of het Frans en zich op een bij de wet erkende gelijkwaardigheid van diploma's of studiegetuigschriften kan beroepen, legt het toelatingsexamen af in het Nederlands of in het Frans, naar keuze. Indien geen toelatingsexamen aan de benoeming voorafgaat, wordt de kennis van de gekozen hoofdtal vastgesteld aan de hand van een voorafgaand examen.

Gedurende zijn loopbaan, legt de ambtenaar de opgelegde bevorderingsexamens af in zijn hoofdtal zoals die bepaald werd op grond van bovenvermelde criteria.

§ 2. - Wanneer het voorgeschreven wordt, omvat het toelatingsexamen voor iedere kandidaat een schriftelijk of computergestuurd gedeelte over de elementaire kennis van de tweede taal.

Indien geen toelatingsexamen voorgeschreven wordt, moet de kandidaat, voor zijn benoeming, aan een schriftelijk of computergestuurd examen over dezelfde kennis onderworpen worden.

...

§ 6. - De hierboven bedoelde taalexamens of examengedeelten worden afgenomen onder het toezicht van de Vaste Wervingssecretaris.

§ 7. - Bij de werving van hun personeel dienen de besturen van de gemeenten en die van de openbare personen die aan de gemeenten ondergeschikt zijn, ten minste 50% van de te begeven betrekkingen in gelijke mate te verdelen over de beide taalgroepen.

..."

Met de meeste hoogachting

De Voorzitter,

